

ПРЕДМЕТНА РОЗМОВА

Відбулися збори парторганізації адміністративно-управлінського персоналу інституту, на яких розглянуто підсумки зимової сесії і завдання комуністів по успішному завершенню навчального року. З доповіддю виступив начальник учбової частини В. П. Омелянчук, який відзначив, що перебудова учбово-виховного процесу відбувається повільно, істотного повороту в підвищенні якості навчання не сталося.

Тим часом, колишні наші випускники вказують, що загальними недоліками інженерів є недостатні знання організації управління виробництвом в умовах госпрозрахунку і самофінансування, слабка спеціальна підготовка, мало практичних знань в галузі аналогової схемотехніки, використання засобів обчислювальної техніки.

Саме з цих недоліків і повинні випливати основні завдання поліпшення навчально-виховного процесу.

Товариш Омелянчук детально проаналізував наслідки зимової сесії, особливо наголосивши на упущеннях в методичній роботі, яка на деяких кафедрах є чимсь другорядним у порівнянні з наукою і кооперацією.

Серйозні проблеми в практичній підготовці — низька її якість, недостатній контроль.

Гостро невідповідає учбово-лабораторних площ, які під різними приводами постійно скорочуються. Ще гострішим стане це питання восени в зв'язку з відміною призову студентів до лав армії, адже треба розмістити додатково 400 студентів, які демобілізуються.

Доповідач висвітлює цілий ряд інших моментів, котрі гальмують навчальний процес, висловив ряд пропозицій щодо їх усунення.

Виступаючи в обговоренні доповіді, комуніст, проректор М. М. Шкодіні зауважив, що інституту бракує інтеграції з виробництвом. А це особливо важливо при переході на госпрозрахунок, коли підприємства змушені будуть виплачувати вузові 3 тисячі карбованців за кожного інженера. Товариш Шкодіні висловив побоювання, що ми можемо не одержувати цих сум, що подекуди наших спеціалістів не захочуть брати й безплатно. Біда в тому, що наш інженер не готується, як керівник, він дуже слабкий в знаннях культури, соціальної й інженерної технології.

На питаннях виховання інженерів зупинився у своєму виступі і комуніст М. Д. Коваль. В середовищі студентів побутують грубощі, безкультур'я. Чому, досі в нас нема музею, який став би центром професійного і патріотичного виховання? Чому на день святкування Радянської Армії в залі сиділо кілька десятків чоловік, а при відзначенні 175-річчя Т. Г. Шевченка — менше, ніж у президії?

Комуніст В. С. Ярошенко зупинився на тому, як студенти використовують дорожочинний час навчання в обчислювальному центрі — грають на комп'ютерах в очко, пишуть листи, вірші. Ясно, що тут недоробляють викладачі.

Ректор інституту І. В. Кузьмін висловив занепокоєння тим, що дуже повільно приживаються у нас різні новинки, що на цьому шляху дуже багато тертя і опору. Ми готуємо зараз спеціаліста такого, як можемо, а треба такого, який з перших днів роботи уже багато вмів би.

Чи не найголовнішим навчальним посібником у нас і досі залишаються дошка і крейда. Без трійок навчається 10 відсотків студентства. Треба терміново розв'язати багато завдань, переходити від багатопредметності на послідовність навчання. 8 екзаменів і 2 заліки під час сесії — це профанація. Мусимо обов'язково перейти з восьми годин сидіння за партою, до чотирьох. Це крайня необхідність.

Якщо ми не перейдемо на новітні форми навчання, то не будемо розвиватись перспективно.

Партійні збори адміністративно-управлінського персоналу прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на усунення цих недоліків.

В. ІВЧЕНКО.

Пам'ятний візит

Того дня, коли М. С. Горбачов прилетів у Гавану, всі ми, громадяни Куби, які навчаються у Вінницькому політехнічному інституті (а нас тут 70), сиділи біля телевізора. Це було свято — бачити свою далеку Батьківщину, сотні тисяч наших земляків, які виїхали зустрічати дорогого гостя.

Нема сумніву, що цей візит — ще одна пам'ятна віха в історії дружби двох народів. Для нас, кубинців, ця дружба має особливе значення, тому що допомагає будувати соціалізм, підтримувати і підтримує у важку хвилину. Познайомилась вона, без сумніву, і на дальшому етапі, рідженні миру в Латинській Америці.

Радянський Союз — наш брат. Особливо проявилось це в той час, коли Михайло Сергійович змушений був відкласти свій попередній візит на острів Свободи в зв'язку з великою трагедією у Вірменії. Кубинський народ сприйняв це горе, як власне. Фідель Кастро першим здав кров у фонд Вірменії, а вслід за ним ї ї здавали тисячі.

Звичайно, наша країна маленька. Але в біді має значення не розмір допомоги, а готовність прийти на поміч негайно. У відносинах між Кубою і СРСР так було, так є, так буде завжди.

ЛАСАРО ХЕСУС
АМАДАР МОРАН,
студент гр. 2 ПГС-86.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 14 (341) П'ЯТНИЦЯ, 7 квітня, 1989 року.

Виходить раз на тиждень Ціна 1 коп.

З 10 березня в комсомольських групах інституту почалась звітно-виборна кампанія. Перед цим комітет комсомолу провів спеціальне навчання активу. Для посилення зворотного зв'язку між первинними організаціями і інститутським комітетом комсомолу був установлений порядок участі членів комітету і бюро в звітно-виборних зборах груп. Ми нікому не нав'язували дат проведення — групи встановили їх самі, а потім ці строки затверджувались на засіданні комітету. Одним словом, все будувалось на принципах самоініціативи, але, на жаль, це не стало основою чіткого порядку.

Скажімо, недавно на засіданні комітету комсомолу принесено сувору догану комсоргу ІІ курсу факультету обчислювальної техніки Ользі Березовській, а секретарю факультетського комітету Юрію Олішко — догану з занесенням до особової справи. Причина — безвідповідальне ставлення до проведення звітно-виборної кампанії.

Дуже багато зривів і перенесень зборів на факультеті енергетики

та інженерно-будівельному.

Збори уже відбулися більше ніж в половині первинних організацій. Можна зробити деякі попередні узагальнення. Якщо говорити відверто, то комсомольські зі-

КОМСОМОЛ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

закінчилися. І вирішили визнати роботу комсорга... задовільною!

Навіть не знаю, як цей факт коментувати.

ми придемо і подивимось. Тим часом, на організовані і підготовлені для них заходи комсомольці намагаються не прийти.

ПРАВО НАЗИВАТИСЬ КОМСОМОЛЬЦЕМ

брання готуються слабо або й не готуються зовсім. Звідси й наслідки.

Уже стало звичним, що після звіту комсорга, ніхто не хоче виступати. Всі мовчать, наче сказати нічого, ніби не болить душа за масу недоліків і недоробок, за неактивність і власну політичну інфантильність. Не читають студенти газет, не дивляться телевізора, не слухають радіо?

Важко в це повірити, але це факт і, на жаль, непоодинокий. Я, наприклад, була на зборах з завідувачою ідеологічним відділом обкому комсомолу Оленою Лутохіною в групі 2 ПМП-87 на ФАМі. Після звіту комсорга ніхто не обмовився й словом, після виступу Лутохіної — знов мовчання. Так збори й

У відвертий фарс байдужості вилилися збори в групі 3 АТ-86 (знову ж таки на ФАМі). Ніякої роботи комсомольська організація впродовж року не вела, а роботу комсорга поставили вважати задовільною.

Коли зайшла мова про переобрання комсорга, ніхто не захотів узяти на себе цю ношу — всі виступили з самовідводами. А в цій же групі навчається секретар факультетського комітету Ігор Ілляшов. Скінчилось тим, що обрали не комсорга, а тільки виконавця його обов'язків.

Соромно і неприємно. Дуже вибирає тенденція стороннього спостерігача, як у кіно чи в театрі. Ви, мовляв, організуйте для нас, а

Звітно-виборна кампанія в групах дає підстави робити висновок, що нам треба ставити питання принципово — якщо ти не виявляєш належної активності, якщо ти не виконуєш Статуту, який є основоположним документом твоєї участі в громадських справах, то мусиш здати квиток. По-іншому не виходить.

Мусимо пам'ятати, що через 10—15 років на сьогоднішнього комсомольця ляже керівництво не тільки цехами, службами, підприємствами, а й державою. Якщо ти не хочеш займатись тією роботою, до якої зобов'язує тебе Статут ВЛКСМ, то яке право маєш називатися комсомольцем?

І. БОРИСЕНКО,
заступник секретаря комітету комсомолу.

ЗАПРОШУЄ
ФОРУМ
МИРУ

21—22 квітня в інституті проводиться традиційний III-й міжнародний Форум Миру.

В програмі: мости дружби, політбої, диспути, зустрічі з цікавими людьми, ярмарки солідарності, концерти студентських колективів Вінницького, Хмельницького, Києва, Харкова, Москви та інших міст Радянського Союзу, а також концертні номери країн і народів планети, малий чемпіонат світу з футболу, тенісу, шахів і т. д., і т. п. Працюватимуть всі дискотеки і клуби ВПІ, влаштовуватимуться карнавали і народні гуляння.

Запрошуємо взяти участь в підготовці і проведенні студентського свята. Ентузіастів чекаємо в комітеті комсомолу зі своїми ідеями, цікавими пропозиціями і дискусійними думками щодня з 9 до 19 години. Ласкаво просимо на Форум.

ОРГКОМІТЕТ.

Фоторепортаж

Факультет — прапороносний



В комітеті ЛКСМУ так і сказали: «Хочете написати про кращих, відвідайте енергофак».

І, дійсно, впродовж кількох років студенти, викладачі, співробітники енергетичного факультету інституту виборюють першість серед решти семи факультетів вузу.

Нещодавно в інституті підбито підсумки соціалістичного змагання за 1988 р. Як і в попередні роки, перше місце зайняв енергофак. Він нагороджений перехідним Червоним прапором і Почесною грамотою вузу.

(Закінчення на 2 стор.).

ВПІ — НОВІ МІЖНАРОДНІ КОНТАКТИ

В середині березня ц. р. я, як представник кафедри автоматизації проектування, відвідав народну Республіку Болгарію. Візит, одразу скажу, виявився успішним. За тиждень перебування в братній країні була проведена значна робота по встановленню прямих наукових і організаторських контактів між нашою кафедрою АП і рядом навчальних закладів і підприємств НРБ.

В Софії я був прийнятий у Вищому електро-механічному інституті імені В. І. Леніна. Мене цікавили питання спільної роботи з однопрофільною кафедрою цього вузу. Такою виявилася кафедра обчислювальної техніки, якою керує доцент Мартинов. Результат наших спільних зусиль окреслив напрямки наукового співробітництва. Так, підготовлено план роботи на 1990 рік, яким передбачено наукові публікації, обмін науково-технічною інформацією в галузі обчислювальної техніки і САПР, обмін стандартами, спільне проведення наукових досліджень.

Основу закладено хорошу. Тепер справа за тим, щоб кожен пункт угоди з болгарським вузом був виконаний.

Наступним пунктом мого відрядження у Болгарію стало місто Ловеч, його електроінструментальний завод. Вражає оснащення підприємства обчислювальною технікою і засобами САПР. Болгарські друзі виявили великий інтерес до наукових розробок нашої кафедри. З начальником сервісної лабораторії ловецького заводу була досягнута попередня домовленість про поставку нашого табла колективного користування, обговорено комерційний бік справи.

Та найсильніші враження залишилися від відвідування широковідомого в Болгарії і за її межами заводу «Правець», який займається виготовленням персональних комп'ютерів. Підприємство це за своїми виробничими потужностями невелике, бо, як мені розповіли, і в самому місті Правець мешкає лише близько трьох тисяч жителів. Але це не значить, що завод

надто провінційний. НТР залишила тут помітний відбиток. Зараз на конвеєрі стоять дві моделі сучасних ЕОМ, а до кінця нинішнього року в серію вступить ще один персональний комп'ютер з числа останніх моделей американської фірми «Ай-Бі-Ем».

У розмові з головним технологом я прозонував можливість закупки партії персональних ЕОМ для потреб нашого інституту. Болгари позитивно поставилися до пропозиції. Вигідно для них, вигідно і для нас. Адже ціна цього класу ЕОМ дуже доступна.

Загальне враження від поїздки в НРБ таке: висока оснащеність переважної більшості підприємств і навчальних закладів обчислювальною технікою світового рівня, бездоганна культура виробництва, а ще — загальна комп'ютерна грамотність робітників, інженерно-технічних працівників цієї соціалістичної країни.

В. МАРЦЕНЮК,
заступник завідувача
кафедрою АП.

ФПК на госпрозрахунку

У відповідності з постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР «Про перебудову системи підвищення кваліфікації і перепідготовки керівних працівників і спеціалістів народного господарства» з ініціативи декана інженерно-будівельного факультету професора М. Ф. Друківаного з березня 1988 року на базі ІБФ підвищують кваліфікацію керівні працівники і спеціалісти Укргорбудо.

Як показала практика, підвищують кваліфікацію не тільки слухачі ФПК, але й викладачі, робота яких оцінюється анонімним анкетуванням самих слухачів. Враховуючи, це, факультетом підібраний

стабільний викладацький контингент з числа професорсько-викладацького складу, а також з керівників і головних спеціалістів провідних будівельних організацій Вінницького регіону.

В 1988 році підвищення кваліфікації було організоване на повному самофінансуванні і самоохочності згідно укладених угод. Це допомогло зекономити 17 тисяч, з яких близько 8 тисяч переохочені в фонд інституту і тисяча карбованців — дитячому відділенню 4-ї міської лікарні у Вінниці.

Нинішнього року факультету підвищення кваліфікації надано юридичний статус, він першим у системі Мінвuzu

УРСР почав роботу за другою моделлю госпрозрахунку і планує створити фонд науково-технічного і соціального розвитку в сумі понад 6000 карбованців. На факультеті вже підвищили кваліфікацію 325 чоловік, в тому числі 35 навчальників і головних інженерів БМУ, 24 головних енергетиків будівельних трестів.

На перспективу Укр. агробуд планує цільове виділення фінансових засобів для розвитку матеріально-технічної бази факультету в сумі 300 тисяч і на придбання обладнання 50 тисяч карбованців.

В. СЕРДЮК,
доцент.

ДО УВАГИ АРХІТЕКТОРІВ І БУДІВЕЛЬНИКІВ



Такі будиночки, як на цьому знімку, виготовляються в Бахчисарайській області. Це, звичайно, не архітектурні шедеври, але якби вони раптом

з'явилися у Вінниці, то можна уявити, який би ажітаж почався між тими ентузіастами садівництва і городництва, котрі останнім часом одержали земельні ділянки. Нема сумніву, що тисячі людей захотіли б придбати ці будиночки. Іншими словами, той, хто взявся б за їх виготовлення, міг би мати великі прибутки.

Гадаємо, що в умовах госпрозрахунку ці прибутки не завадили б і нашому інституту. Може, архітектори і будівельники ВПІ поспробували б виготовити свій проект на основі місцевих будівельних матеріалів (скажімо, тих відходів, що териконами громадяться довкола Ладизинської ДРЕС) і в кооперації з іншими організаціями створити щось подібне, або й краще.

Таким чином, це інформація для підприємлих і ініціативних.

Фоторепортаж

Факультет — прапороносний



(Початок на 1-й стор.).

Нині тут здобувають інженерну підготовку з трьох провідних енергетичних спеціальностей понад 700 студентів. Щороку до пультів управління ДРЕС, ГЕС, АЕС, кулманів проєктних і приладів науково-дослідних інститутів різних регіонів країни стають 150 випускників факультету, не рахуючи 30—40 молодих інженерів-енергетиків, які навчалися тут з країн Латинської Америки, Близького Сходу, Південної Азії, Африканського континенту.

Багато зусиль, справжнього творчого підходу до навчання і виховання майбутніх спеціалістів вищої кваліфікації докладають декан факультету професор Д. Б. Налбандян, його заступник доцент Н. П. Свиридов, секретар парт-

бюро В. В. Степурін. Вміло спрямовують навчальну, наукову, методичну роботу викладачів і студентів завідувачі кафедр енергофаку професор Ю. А. Карпов, лауреат Державної премії СРСР доцент В. М. Кутін, доцент Б. С. Рогольський І. Г. Мельник, І. Ф. Павлов, чимало рядових викладачів — справжніх майстрів педагогічної справи, активних поборників науково-технічного прогресу в галузі вітчизняної енергетики.

Незабаром факультет стане новоселом — його кафедри і лабораторії переїдуть у новоспоруджений нині навчально-лабораторний корпус. Його загальна площа складатиме 12 тисяч квадратних метрів. В будівництві корпусу найактивнішу участь беруть студенти — енергетики. Майже весь цикл робіт

виконується їхніми руками.

Ми у той день побували в одній з навчальних груп енергофаку — у 2 ЕС (електростанції), в якій готуються фахівці, що мають змогу застосувати свої знання на електростанціях, їх монтажі і налазді.

В групі йшли лабораторні заняття з промислової електроніки. Фотооб'єктив зафіксував саме ті хвилини, коли старший викладач кандидат технічних наук В. І. Родников консультував (на знімку, 1 стор., вгорі) лівійця Алі Ештіба і ангольца Антоніо Джеронімо.

А ще через кілька хвилин увагу привернуло усміхнене обличчя студентки. Виявилось, що Наталія Овчар вже виконала лабораторне завдання, хоча до кінця пари часу залишилося чимало.

(Знімок на 1 стор., внизу). Під час перерви секретар комсомольського комітету факультету Володимир Богачук, який навчається у цій же групі, вирішив поцікавитися справами ОКОД. Зав'язалася бесіда з його командиром, комсомольським активістом Олександром Мурованим (знімок на 2 стор.).

До речі, про В. Богачука. Він — відмінник навчання. Виятково здібний студент. Бере участь у науково-дослідній роботі. Та, незважаючи на академічну завантаженість, успішно справляється з обов'язками секретаря комітету комсомолу. І в тому, що факультет є передовим у вузі, є частка його організаторських зусиль.

Фото В. Осьмушка.

Конкурс на емблему

Осередок товариства української мови імені Т. Шевченка при Вінницькому політехнічному інституті оголошує конкурс емблеми осередку. До участі в конкурсі запро-

шуються всі, хто бажає. Підсумки будуть розглянуті на зборах товариства. Переможець одержить подарунок або грошову винагороду.

Проекти подавати голові осередку Ковалю М. Д. (к. 104 на ОЦ) або в редакцію газети «За інженерні кадри» (к. 0220).

ОГОЛОШУЄТЬСЯ ПРИЙОМ ДО АСПІРАНТУРИ

на 1989 рік з спеціальностей: (з відривом і без відриву від виробництва):

матеріалознавство в машинобудуванні; системи приводів; процеси і машини обробки тиском; дорожні та будівельні машини; теоретична електротехніка; прилади та методи контролю навколишнього середовища, речовин, матеріалів і виробів; інформаційно-вимірювальні системи; елементи пристроїв обчислювальної техніки та систем управління; управління в технічних системах; теоретичні основи радіотехніки; обчислювальні машини, комплекси, системи і мережі; застосування обчислювальної техніки, математичного моделювання і математичних методів у наукових дослідженнях; промислово-теплоенергетика; електричні станції, мережі, електроенергетичні системи та управління ними; технологія і організація промислового та цивільного будівництва.

До аспірантури приймаються особи з закінченою вищою освітою не старші 35 років, заочної — не старші 45 років, які виявили здібність до науково-дослідної роботи і мають досвід практичної роботи з спеціальності не менше двох років після закінчення вищого навчального закладу.

Для вступу до аспірантури подаються такі документи: заява на ім'я ректора; копія диплома про закінчення вищого навчального закладу з витягом із записки про вступ; характеристика з останнього місця роботи; особистий листок про облік кадрів і 3 фотокартки; автобіографія; перелік опублікованих праць або реферат на тему обраної спеціальності; витяг з протоколу засідання ради для осіб, рекомендованих до аспірантури радами вузів безпосередньо після закінчення вищого навчального закладу; посвідчення (форма 3.2) про

складання кандидатських екзаменів, передбачених з даної спеціальності, для осіб, які повністю або частково склали кандидатські екзамен; витяг із трудової книжки, завірений за місцем роботи; медична довідка про стан здоров'я.

Особам, які допущені до складання екзаменів, надається відпустка на 30 календарних днів із збереженням зарплати плати за місцем роботи.

Особи, які вступають до аспірантури, здають такі конкурсні екзамені: з спеціальності, марксистсько-ленінізму, іноземної мови в обсязі програм вищих навчальних закладів.

Прийом заяв до 15 серпня. вступні екзамені з 1 вересня по 1 жовтня.

За довідками звертатись: 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95, Вінницький політехнічний інститут, відділ аспірантури.

РЕКТОРАТ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.